

ମେଘଲା ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟଶିଳ୍ପ

ସାପ ଅଁକା ଆଙ୍ଗୁଳ କପାଳେ
ଯୌଥ ଜିଜ୍ଞାସାର ଆଲୋ ।
ସଂଦେର କୁରାଶା ଫେଁଟ, ଜଳିନ୍ତି ନଦୀ,
ଶମୀବୃକ୍ଷର ପାଶେ ଏତ୍ୟୁଗ କୁଡ଼ିଯେ ଚଳା
ଅର୍ହତ, ବୋବା ଦୁଶ୍ଶରେର ଗୋଙ୍ଗାନି -
ପ୍ରଥମେର ଅତୀତ ସ୍ଵାଦ ।
ଅନ୍ଧକାର ନଦୀର ଜଳେ କୋନ ମୁଖ ଛିଲ ନା ।
ଧେଁୟାର ରେଖାଯ କୋନ ମୁଖ ଛିଲ ନା ।
ଚୋଖେର ପ୍ରତିବିମ୍ବେ କୋନ ମୁଖ ଛିଲ ନା ।
ତାହଲେ,
କେ ଦେଖଲ ମୃତ୍ୟ ?
ଜମେ
କିମ୍ବା ଜନ୍ମଦାଗେ
ଧୂମର ଆଣ୍ଟନ -
କେ ଦେଖଲ ?
କେ ଜାନଲ -
କିଭାବେ ମୃତ୍ୟକେ ଶିକାର କରା ଯାଯ ?

ନଦୀର ମୌଜନ୍ୟେ

‘କୋନ ସେ କନ୍ୟାର ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ଚାସ
ଆଇଲ ବାଉରୀ ନାଯେ’ - ପ୍ରଚଳିତ ଭାଟିଆଲୀ
କଯେକ ଫେଁଟା ଜଳ ଭାସତେ ଭାସତେ
ସେମିକୋଲନ, ଜିଜ୍ଞାସାଚିହ୍ନ ଦାଁଡ଼ିଯେଛେ ।
ଛଇଯେର ଓପର ଆବଛା ବର୍ଗମାଳା,
ଅପେକ୍ଷାର ଅଳ୍ପ କଟା ରେଖା,
ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ଧକାର,
ହାତେର ଭେଜା ରେଖାଯ ଅନ୍ୟ ଏକଟା
ଭାସ୍ୟ ପାଠ ଛିଲ;
ଜଳଶାଖ, ଏକପଶଳା ବାତା,
ଉଜାନେର ଆଗାମାନ୍ୟ ଆଲୋର ଫାଲିତେ
ଏକଟାଇ ମୁଖ ଜେଗେ ଛିଲ
ନିର୍ଜନ ପୌଷେର ଡାଙ୍ଗାଯ;
ସେଟା ମୃତ୍ୟର ।
ତବେ ମୃତ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୃତ ।
ଆମି ଆଙ୍ଗୁଳ ଛୁଁୟେ ଦେଖେଛି ।

ତନ୍ମୟ ଧର